

Εἶναι αἰωνίας ἀληθείας διατύπωσις ἡ βαθεῖα τοῦ Γκαῖτε συμβολή:

Greift nur hinein in's volle Menschenleben!
Ein jeder lebt's, nicht vielen ist's bekannt,
Und wo ihr's packt, da ist's interessant.

«Δράξασθε τοῦ δράματος ἐντελῶς ἐντὸς τοῦ πραγματικοῦ βίου τοῦ ἀνθρώπου. Πάντες ζῶσιν, ἀλλ' ὅλιγοι ἐννοοῦντι τὰ δραματικὰ τοῦ βίου στοιχεῖα. Όταν τὰ συλλάβητε, τότε ἔκαμψε τι ὥραton! »

Ο Ιωσήφ Ζιακώζα ἐγεννήθη ἐν Κολερέτω Περέλα παρὰ τὴν Ἰθρέαν, ἐσπούδασε τὰ Νομικά, τὰ ὅποια ἐγκατέλιπε χάριν τῆς φιλολογίας καὶ κατοικεῖ ἐν Μιλάνῳ πρωτοστατῶν ἐν τῇ πρωτευόσῃ τῆς Λομβαρδίας ἐν παντὶ ἔργῳ ἡθικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐν γένει προόδου.

Τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπιτυχίαν ἔι τῷ θεάτρῳ ἔδρεψεν ὁ Ιωσήφ Ζιακώζα κατὰ τὸ 1872 διὰ τῆς Παλαιᾶς ἴστορίας. Μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἔργων του ἀναφέρομεν τὸν Θρίαμβον τοῦ ἔφωτος, τὸ Παιγνίδιον ξατρικούν, τὸν Ἐρυθρὸν κόμητα, τὸν Σύζυγον ἐραστήν, ως καὶ τὴν Κόμησαν τοῦ Σαλάν, ἡ ὅποια ἐγράψη εἰδικῶς διὰ τὴν Σάρρων Βερνάρδο, καὶ ἡ ὅποια ἐπαίχθη ὑπὸ τῆς Δούζες ἐπίσης.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Α. ΡΟΝΤΗΡΗΣ

Η ΜΟΝΑΧΗ

ΑΝΕΒΑΙΝΕ μὲ ὄψη θλιβερή,
Ἀνέβαινε σιγὰ σιγὰ τῇ φάχη,
Στὸ φάσο τυλιγμένη τὸ βαρύ,
Μὲ τὸ Σταυρὸν γιὰ συντροφιὰ μονάχη.

Στὸν κόσμο τί τὴν ἔφερε, ὁ ωτῶ,
Καὶ μοῦ παν σ' ἔνα μνῆμα κατεβαίνει,
Καὶ συντροφεύει βράδυ καὶ πωΐ,
Μί' ἀγάπη ἀπὸ χρόνια πεθαμένη.

(Αθῆναι 16 Απριλίου 1899)

ΜΑΡΙΚΑ ΠΙΠΙΖΑ

